

ĐẠO NHÂN SINH VUI VẺ TỰ TẠI CỦA CÔ HỨA TRIẾT TRĂM TUỔI
PHÒNG VẤN NỮ SĨ HỨA TRIẾT

Nhân

Ái

Thiện thuần tịnh thuần

Vì thiện tối lạc

Nhân giả thọ

Hahaha

ĐẠO NHÂN SINH VUI VẺ TỰ TẠI CỦA CÔ HỨA TRIẾT TRĂM TUỔI

Cuộc đời vui vẻ 113 tuổi

Phỏng vấn nữ sĩ Hứa Triết

Trung tâm giáo dục văn hóa Trung Hoa Malaysia

Ngày 5 tháng 12 năm 2010

(0:31) Hôm nay vô cùng vui mừng chúng ta lại có thể đón tiếp sister Hứa Triết của chúng ta. Trong nửa năm nay chúng ta có thể 2 lần gặp được sister tại trung tâm này, chúng ta cảm thấy vô cùng vui sướng, tất cả lãnh đạo trong trung tâm và mọi người từ trên xuống dưới, đều hết sức cảm ơn, và cảm động. Tôi nhớ lần trước, khi sister viếng thăm, khi chúng tôi ở bên ngoài đón tiếp, khi cô xuất hiện thì nước mắt của chúng tôi, có

mấy đồng nghiệp đã không nhìn được mà rơi nước mắt, tôi cảm thấy đó là những giọt nước mắt cảm động, cũng là những giọt nước mắt hồ thẹn, những giọt nước mắt có thể tịnh hóa tâm hồn. Bởi vì một người vô tư, một lòng người bác ái, sự từ bi đó, vô hình đã chấn động con người, đã cảm động con người, đã cảm hóa con người, cho nên lập tức chúng ta đã khởi lên một tâm rất hồ thẹn, kể đó là muốn noi gương theo. Vì thế trong một buổi tối tốt đẹp thế này, hôm nay chúng ta lại có thể lắng nghe sự chia sẻ của sister, chúng ta hết sức hết sức vinh hạnh. Tối hôm nay chúng ta đã sắp xếp i phòng vấn do nữ sĩ hội từ thiện của trung tâm chúng ta, cũng là trưởng phòng phòng giáo vụ của trung tâm - cô giáo Tổng Bảo Lan, sẽ cùng phỏng vấn cô Hứa Triết của chúng ta. Chúng tôi tin rằng trong quá trình phỏng vấn này, tôi còn nhớ buổi chia sẻ trước đây đã cho chúng ta một ấn tượng hết sức sâu sắc là có một bạn hỏi “Tại sao sister có thể trẻ như vậy, mãi mãi giữ gìn không bị già như vậy?”, sau đó chúng ta đã có ấn tượng rất sâu là sister đã nói 3 chữ “Ha ha ha”, cũng có nghĩa là hình ảnh hết sức vui vẻ như vậy ha ha ha, mặc dù rất đơn giản, nhưng đã nói cho chúng ta rất nhiều nội hàm và rất nhiều đạo lý nhân sinh. Cho nên buổi phỏng vấn tiếp theo đây, chúng ta có thể từ đó cũng có rất nhiều khai mở cho cuộc đời của chúng ta. Vậy tiếp theo chúng ta cùng chào đón.

(3:00) (Tiếng Anh)

(3:07) Chúng ta vỗ tay chào đón cô giáo Tổng và nữ sĩ Hứa Triết

ĐẠO NHÂN SINH VUI VẺ TỰ TẠI CỦA CÔ HỨA TRIẾT TRĂM TUỔI
PHÒNG VẤN NỮ SĨ HỨA TRIẾT

cùng với tiên sinh Lưu Trung Nghĩa em trai của cô cùng lên bục, xin mời!

(4:29) Vâng, tiếp theo tôi xin nhường micro cho người dẫn chương trình của chúng ta, cô giáo Tống.

(4:37) Mời mọi người ngồi!

(5:02) Kính chào thầy Thái, kính chào thầy Nhạc, cùng các vị khách quý, các vị đồng nhân, và các vị trong hội trường, xin chào mọi người! Tôi hôm nay mọi người chúng ta có một cơ hội rất tốt như vậy cùng cô Hứa Triết, sister Hứa Triết. Tại sao chúng tôi luôn gọi cô là sister Hứa Triết? Nói cho mọi người nghe trước nhé, tôi đã từng hỏi cô Hứa Triết, “Con có thể gọi cô là cụ bà được không, cụ bà Hứa Triết được không?”. Cô nói “Tôi chưa già mà sao gọi tôi là cụ bà?”, cho nên điều này rất thú vị, cô nói “Tôi còn rất trẻ”, cho nên chúng tôi đã quyết định gọi cô là “sister”, vậy sister ở đây có nghĩa là gì? Sister tôi cảm thấy ở đây có 2 ý nghĩa. Hồi mới khoảng hơn 40 tuổi sister đã đến Anh quốc học ngành y tá, lúc đó sau khi học xong y tá cô đã được bệnh viện cử đến quản lý một phòng y tế.

(6:23) (Tiếng Anh)

(6:31) Có nghĩa là nếu như bất kì ai nếu làm y tá trưởng thì sẽ được gọi là sister, là ý nghĩa như vậy, chứ không có nghĩa là nữ tu sĩ. Điều này cũng là sister muốn chúng tôi giải thích cho mọi người một chút. Còn một điểm nữa, “kính chú bác, như cha mẹ; anh em họ, như ruột thịt”, một ý

ĐẠO NHÂN SINH VUI VẺ TỰ TẠI CỦA CÔ HỨA TRIẾT TRĂM TUỔI
PHÒNG VẤN NỮ SĨ HỨA TRIẾT

nghĩa khác của sister có nghĩa là chị em, tức là cô là chị em của mọi người, nghĩa là cô cảm thấy cách xưng hô như vậy rất hay, cho nên chúng tôi gọi cô là sister Hứa Triết.

(7:05) Trước khi bắt đầu thì ở đây chúng tôi sẽ chiếu một đoạn phim, đoạn phim này là nữ sĩ Hứa Triết vào lúc tháng 10, đã tham quan cố hương của cô là Sán Đầu, trải qua nhiều năm như vậy, có khoảng 80, hơn 80 năm rồi, không chỉ nhiều đó hả, brother Brown nói với tôi khoảng 100 năm rồi, 100 năm chưa quay về rồi, dịp này là tháng 10, tháng 10 năm nay cô đã quay về Sán Đầu, mọi người chúng ta cùng chia sẻ một chút niềm vui của sister, xin mời!

(7:58) Ngày 28 tháng 10 năm 2010, cách biệt 96 năm, cư sĩ Hứa Triết 113 tuổi dưới sự dìu dắt của Lưu Trung Nghĩa, lần đầu tiên quay về cố hương, Sán Đầu.

(8:12) Sống thì phải “Ha ha ha” - Cụ bà trăm tuổi quay về Sán Đầu

(8:16) Năm 1898, cư sĩ Hứa Triết sanh ra trong một gia đình nghèo khó ở Sán Đầu, khi 16 tuổi cô đã cùng mẹ lưu lạc đến Hồng Kong và Penang Malaysia. Sau thế chiến thứ hai, cô 47 tuổi, đã lập chí trở thành một y tá, tình nguyện giúp đỡ những gia đình lâm nạn. Trong những ngày tháng đó, cư sĩ Hứa Triết định cư ở Singapore, dốc sức vào sự nghiệp công ích của xã hội, và trong quãng đời khi về già, cô đã lập ra Viện dưỡng lão. Đối với cô, làm việc thiện là một bản năng của con người,

ĐẠO NHÂN SINH VUI VẺ TỰ TẠI CỦA CÔ HỨA TRIẾT TRĂM TUỔI
PHÒNG VẤN NỮ SĨ HỨA TRIẾT

giống như có người khát nước, các bạn sẽ rất tự nhiên mà đem cho họ một ly nước.

(8:55) “Chăm sóc người già, chăm sóc những cụ già không có con cái, hoặc là chăm sóc những cụ già có con cái không hiếu thuận, và cả những người ăn mày, những cụ già phải ra ngoài xin ăn, tôi sẽ cho họ cơm ăn, tôi chăm sóc những người có con cái nhưng lại không được chăm sóc, và những cụ già không có con cái, nhìn thấy những cụ già này, không có ai chăm sóc họ, tôi sẽ đến chăm sóc họ”.

(9:18) Lần đầu tiên trở lại cố hương, dưới sự tháp tùng của quan viên địa phương, cô Hứa Triết đã quay về nơi cô sinh sống thời thơ ấu, Xác Thạch Sán Đầu có rất nhiều kí ức thơ ấu của cô, khi cô quay về khu Dương Mai Lâm khi xưa thường hay đến, cảnh tượng trước mắt vật đổi sao dời đã khiến cô cảm thấy vừa xa lạ vừa thân thiết.

(9:38) “Hồi tôi còn nhỏ thì không có con đường như vậy, trên đường toàn là cát, bây giờ nhìn có vẻ hoàn toàn khác”. “Cô cảm thấy thế nào?”. “Tôi cảm thấy lạc lõng”. “Nói bằng tiếng Sán Đầu”. “Bây giờ tôi không nhận ra nơi này nữa, Sán Đầu trước đây của tôi toàn là cát, rất ít nhìn thấy đường lộ. Trước đây ở nơi này, chúng tôi đều đi chân đất trên con đường đầy cát”. “Cô đến nơi này có thấy rất vui không?”. “Tất nhiên rất vui, hết sức hoan hỉ, cười ha ha”.

(10:19) Sau đó cô Hứa Triết lại đến địa chỉ ngày xưa cô từng sinh

ĐẠO NHÂN SINH VUI VẺ TỰ TẠI CỦA CÔ HỨA TRIẾT TRĂM TUỔI
PHÒNG VẤN NỮ SĨ HỨA TRIẾT

sống, nơi đây được gọi là tiểu Xác Thạch, hơn 100 năm trước là nơi cư trú nguyên thủy, nông dân nơi này tự cung tự cấp, cuộc sống an ổn.

(10:31) “Vùng này có đẹp không?”. “Đẹp, rất là đẹp, tôi không yêu cái đẹp, tôi yêu Sán Đầu của tôi”.

(10:42) Sau khi cô Hứa Triết ở lại đó một thời gian, tối ngày 30, dưới lời mời của thầy trò đại học Sán Đầu, cô đã ngựa không ngừng vó mà đến với học viện Tin tức của đại học Sán Đầu, và tiến hành giao lưu với một bộ phận thầy trò ở đây, đối diện với những câu hỏi nhiệt tình của các thầy trò, cô đã chia sẻ những tâm đắc về sự trường thọ của mình, một cụ già lạc quan hóm hỉnh với những câu trả lời tràn đầy trí huệ đã nhận được rất nhiều tràng pháo tay.

(11:09) “Mỗi ngày tôi đều ăn một quả trứng gà sống, sau khi ăn trứng gà sống xong, tôi dùng ngón tay chấm vào lòng trắng đánh trong vỏ trứng gà rồi bôi lên mặt”.

(11:27) Tại hội trường, cô còn cao hứng hát lên một khúc đồng dao của hơn 100 năm trước

(11:33) “Cơm thô dưa muối cũng ăn được no bụng. Sơn hào hải vị bữa nào cũng ăn, một bữa không ăn cơm thô dưa muối thì thấy buồn lòng. Áo bị rách, vá một chút, vá xong rồi mặc cũng rất tốt”.

(11:45) Khi sắp đến đoạn cuối của buổi giao lưu, có người hỏi cô làm sao giữ gìn được sự trẻ trung vui vẻ, và mời cô Hứa Triết nói với các sinh

ĐẠO NHÂN SINH VUI VẺ TỰ TẠI CỦA CÔ HỨA TRIẾT TRĂM TUỔI
PHÒNG VẤN NỮ SĨ HỨA TRIẾT

viên một câu, cô đã trả lời thế này

(11:58) “Đừng có hu hu hu, mà phải ha ha ha”.

(12:12) Vâng, xin cảm ơn!

(12:25) Lúc này chúng ta nhìn thấy cụ bà hơn 100 năm chưa quay về quê hương, đối với quê hương vẫn hết sức thương nhớ. Tai phải của cụ bà thì hầu như đã hoàn toàn không nghe thấy nữa, chỉ có tai trái còn nghe được 20-30%, cho nên một đồng nghiệp làm việc rất tốt của cô, cũng được coi là brother, là em trai của cô, cô cũng thường nói “Đây là em trai của tôi”, xin giới thiệu một chút, tiên sinh Lưu Trung Nghĩa. Sister đi đến đâu cũng có brother Brown đi theo chăm sóc vô cùng tỉ mỉ. Tối nay hai người chúng tôi sẽ hợp tác, chúng tôi cũng đã nói nhiều như vậy, căn bản là tôi sẽ dùng tiếng Trung có xen với tiếng Anh, ông sẽ giúp tôi dùng tiếng Anh nói vào tai của cô Hứa Triết để truyền lời, bởi vì cô Hứa Triết hết sức quen thuộc với giọng nói của ông, hơn nữa giọng nói của ông cũng rất lớn. Và hôm nay ông cũng sẽ dùng một cái micro.

(14:59) (Tiếng Anh)

(14:08) “Welcome everybody”

(14:16) “Chào mừng mọi người đến đây”.

(14:19) (Tiếng Anh)

(14:24) Các bạn muốn tôi nói gì, cứ nêu ra nhé! Tôi nói trước nhé!

(14:30) (Tiếng Anh)

ĐẠO NHÂN SINH VUI VẺ TỰ TẠI CỦA CÔ HỨA TRIẾT TRĂM TUỔI
PHÒNG VẤN NỮ SĨ HỨA TRIẾT

(14:42) Nữ sĩ Hứa Triết vào những năm 1930, đã đến Hồng Kong bắt đầu sự nghiệp từ thiện.

(14:49) (Tiếng Anh)

(14:55) Và chúng ta cũng rất muốn biết vào lúc đó, vào những năm 30, tại sao nữ sĩ Hứa Triết lại từ bỏ lương cao, mức lương rất cao của mình để trở thành một nghĩa công. Tôi muốn mời nữ sĩ Hứa Triết cùng chia sẻ với chúng ta một chút.

(15:14) (Tiếng Anh)

(16:27) Tôi không cần tiền, tôi không cần tiền lương, tôi chỉ muốn phục vụ những người nghèo khó kia, những người cần đến tôi. Tôi không cần đến tiền, thứ tôi cần là phục vụ những người không có cách nào trả tiền cho tôi.

(16:47) (Tiếng Anh)

(18:25) Lúc đó là Thượng Hải trong những năm 20, có một buổi tối, bạn bè mời tôi đến ăn cơm ở một nhà hàng vô cùng hào hoa, bữa cơm đó hết sức thịnh soạn, có cả rượu nho thơm phức. Sau khi ăn xong bữa cơm đó, chúng tôi đi ra, đột nhiên tôi nhìn thấy một người đàn ông, người đàn ông này ăn mặc lam lũ, rất đói, bộ dạng hết sức nghèo khổ. Lúc đó lập tức tôi liền khởi lên một tâm vô cùng hổ thẹn, lúc đó tôi đã phát ra một nguyện như thế này, nếu như trên thế giới này vẫn còn những huynh đệ nghèo khổ như thế này, tôi sẽ không ăn thêm một bữa cơm thịnh soạn nào

ĐẠO NHÂN SINH VUI VẺ TỰ TẠI CỦA CÔ HỨA TRIẾT TRĂM TUỔI
PHÒNG VẤN NỮ SĨ HỨA TRIẾT

nữa. Cho nên, sau đó, tôi đã đi xin tiền giống như một người hành khất, giống như một người hành khất. Tại sao phải xin tiền? Xin tiền để giúp đỡ những huynh đệ nghèo khó như vậy, tôi là một kẻ hành khất.

(19:53) (Tiếng Anh)

(20:03) Tôi vẫn là một kẻ hành khất, tôi vẫn đang xin tiền mọi người.

(20:13) Và sister Teresa đã đi qua rất nhiều quốc gia, bao gồm Paraguay, trong thế chiến thứ 2 cô cũng tự nguyện phục vụ cho những sĩ binh bị thương, trị liệu cho họ. Cô cũng đã cùng em trai mình sáng lập một số Viện dưỡng lão ở Ipoh, có lẽ mọi người không biết, và một số nơi thu nhận những em bé gái, những cô nhi không có ai nuôi. Cho nên sister Teresa và người nhà của cô, nhất là mẹ của cô có ảnh hưởng hết sức lớn đối với cô. Tôi muốn mời sister chia sẻ với chúng ta một chút về những lời dạy của mẹ cô, vì cô thường nói với chúng tôi, cô đã học được rất nhiều điều từ bản thân mẹ cô, vì có một lần, brother Brown, có thể chúng tôi muốn biết, có một lần khi họ đang ăn khoai lang, khoai lang ở Nam Dương chúng ta gọi là củ lang, cho nên tôi nghĩ câu chuyện này là lần đầu tiên sister Teresa hiểu được thế nào là bố thí, lúc đó có thể cô chưa hiểu được lắm, nhưng lần đó mẹ cô đã để lại cho cô một ấn tượng vô cùng sâu sắc.

(21:37) (Tiếng Anh)

(24:01) Hồi còn nhỏ, nhà chúng tôi nghèo lắm, nghèo vô cùng, nghèo

tới mức độ nào? Tới mức độ phải nhờ vào các nữ tu đem từng cái củ lang, cái mà cô gọi là khoai lang, và măng tre đem tới nhà chúng tôi, nấu cho chúng tôi ăn. Có một ngày, bốn anh chị em chúng tôi đang cùng mẹ ăn mấy củ khoai lang mà thôi, cũng không có thứ gì để ăn, đột nhiên có một người phụ nữ đến gõ cửa, mẹ tôi đã ra mở cửa, vừa nhìn thấy, người phụ nữ này nói “Cầu xin bà, tôi và con tôi đã 2 ngày nay không ăn cơm rồi, bà có thể cho tôi một ít đồ ăn không”. Sau đó mẹ tôi không nói thêm lời nào, đã chạy vô lấy mấy củ khoai lang của chúng tôi đem ra cho họ ăn, lúc đó tôi rất không hiểu được, mẹ à, bọn con đều rất là đói, chỉ có mấy củ khoai này, sao mẹ còn đem cho người khác? Mẹ đã nói với chúng tôi “Các con, hôm qua chúng ta đã ăn rồi, còn những em bé này và mẹ của bé đã 2 ngày nay chưa được ăn, người đã 2 ngày chưa ăn thì có quyền được ăn hơn những người hôm qua đã ăn như chúng ta, họ có quyền ưu tiên, phải nhường cho họ ăn trước”, cho nên đã đem cho họ ăn. Vì thế chúng tôi đã học được điều gì? Tức là nếu như hôm qua tôi đã ăn cơm rồi, hôm nay có một người đến nói là họ đã 2 ngày chưa được ăn, thì họ có quyền ưu tiên được ăn bữa cơm đó. Đến ngày hôm nay tôi vẫn nhớ đến điều này, tôi phải cho những người đói hơn tôi một ngày được ăn cơm, cho dù tôi không còn cơm để ăn, tôi cũng phải bắt buộc để họ ăn trước, đây là điều tôi đã học được từ mẹ của mình.

(26:04) (Tiếng Anh)

ĐẠO NHÂN SINH VUI VẺ TỰ TẠI CỦA CÔ HỨA TRIẾT TRĂM TUỔI
PHÒNG VẤN NỮ SĨ HỨA TRIẾT

(26:24) Người khác thường hay hỏi tôi, trong cuộc đời của tôi, người nào đã khai mở cho tôi nhiều nhất, tôi đều sẽ nói với họ rằng, là mẹ của tôi.

(26:43) (Tiếng Anh)

(28:40) Sau khi tôi làm việc, phục vụ ở bên ngoài được 32 năm, có một ngày tôi nhận được 1 lá thư của mẹ, trong thư đã nói thế này “Con à, người nghèo thì có rất nhiều, nhưng mẹ thì chỉ có một, bây giờ mẹ cảm thấy rất không được khỏe, con có thể về được không?”. Chính vì một câu nói này, nữ sĩ Hứa đã quay về, đã kết thúc những công việc nghĩa công ở Paraguay và những quốc gia khác, lập tức quay về bên cạnh mẹ của mình. Mẹ cô gặp lại được người con gái này, người con gái 32 năm chưa được gặp mặt, bà hết sức vui mừng, và nữ sĩ Hứa có một tên gọi ở nhà là Tiểu Cầu, Little Dog, tại sao cô lại tên là Tiểu Cầu? Bởi vì nữ sĩ Hứa ra đời vào năm Tuất, cho nên mẹ cô luôn gọi cô là Tiểu Cầu. Khi mẹ cô gặp lại cô, đã nắm lấy tay cô đi đến từng nhà hàng xóm nói là “Tiểu Cầu của tôi đã về rồi, Tiểu Cầu của tôi đã về rồi”. 32 năm, lúc đó tôi nhìn vào ánh mắt của mẹ, mẹ vẫn coi tôi như một bé gái nhỏ, bé gái nhỏ hơn 30 năm trước đã rời xa họ. Cho nên lúc đó mẹ tôi luôn nói với người khác rằng “Tiểu Cầu của tôi đã về rồi, Tiểu Cầu của tôi đã về rồi, mọi người biết không, hơn 30 năm không gặp rồi, Tiểu Cầu của tôi đã về rồi”. Cho nên bà đã hết sức vui mừng, cuối cùng cũng gặp lại được người con gái này.

(30:25) (Tiếng Anh)

(32:58) Thật ra sau khi cô trở về cô cũng không dừng lại, cô tiếp tục đến một Viện dưỡng lão chăm sóc 250 cụ già, và 49 nhân công cùng người nhà của họ, mỗi ngày cô đều làm việc như vậy không hề ngừng nghỉ. Mẹ của cô có một hôm đã bị ngã, bị ngã rồi thì mỗi ngày cô đều phải chăm sóc mẹ mình một cách rất kỹ lưỡng, lúc đó mẹ cô đã 92 tuổi rồi. Mỗi buổi sáng sớm cô đều đút mẹ mình ăn sáng, mỗi lần khi cô đút mẹ ăn sáng, mẹ cô đều sẽ nói “Ôi chao, cô đối với tôi thật tốt, cô đối với tôi thật tốt. Nhưng tôi có một đứa con gái, ở ngoài làm y tá đã 32 năm rồi chưa có quay về, chưa từng trở lại. Lúc đó trí nhớ của bà cụ có lẽ đã bị suy giảm rồi, cho nên mỗi ngày bà cụ đều nói với cô cùng một việc như vậy, “Tôi có một đứa con gái, 32 năm rồi chưa quay về, cô rất tốt, cô rất tốt”. Nữ sĩ Hứa chưa bao giờ ngưng nghỉ.

(34:18) (Tiếng Anh)

(34:58) Trải qua 100 năm sau, nữ sĩ Hứa vẫn luôn vì những cụ già nghèo khổ, cô đọc, phục vụ những người quan quả cô độc, 100 năm rồi, không đơn giản, bởi vì chúng ta phần lớn đều phát tâm ở năm thứ nhất, năm thứ nhất phát tâm thì Phật ở trước mắt, năm thứ hai phát tâm thì Phật tận chân trời, năm thứ ba phát tâm thì tan theo mây khói. Bà cụ 100 năm nay vẫn kiên trì được, tín niệm của cô là gì, có điều gì đã thúc đẩy cô? Cô nói, “Khi tôi còn rất nghèo, nghèo tới nỗi phải ăn cỏ, bây giờ tôi hy vọng

không có bất kì ai phải ăn cỏ giống như tôi, đây là lý do tại sao 100 năm sau tôi vẫn đang làm việc này”.

(36:06) (Tiếng Anh)

(36:40) Đừng có ăn cỏ, không ngon lắm đâu!

(36:43) (Tiếng Anh)

(37:34) Hơn 100 năm nay tôi luôn làm như vậy, bởi vì tôi thật sự không muốn bất kì ai phải ăn cỏ, tôi hy vọng sẽ có tiền để họ có cơm để ăn, có phở xào để ăn, tức là món phở xào, có kem để ăn. Tôi hy vọng họ có ba món này để ăn, chứ không muốn để họ phải ăn cỏ.

(38:05) Tôi cũng nghe nói rằng, nữ sĩ Hứa nói, “Tình thương là tín ngưỡng của tôi, lương tâm là tôn giáo của tôi”.

(38:14) (Tiếng Anh)

(39:47) Tôi cảm thấy tôi dùng một lương tâm rất bình đẳng để yêu thương mỗi một người, yêu thương công hiến vô điều kiện, nếu có người đói, tôi sẽ cung cấp thực phẩm cho họ, nếu họ không có chỗ ở tôi sẽ tìm cách thuê chỗ ở cho họ. Trong kinh nghiệm của tôi, sự cống hiến vô điều kiện sẽ khiến mỗi một người chúng ta đều rất vui sướng, sẽ khiến mỗi một người đều có thể chia sẻ niềm vui ha ha ha của tôi.

(40:30) (Tiếng Anh)

(42:14) Nữ sĩ Hứa thật đáng yêu!

Cách đây không lâu, có người đã mời họ đi uống trà sữa, người phụ

nữ trung niên này đã vô cùng bi thương mà đến bên cạnh nữ sĩ Hứa, đã hỏi cô một vấn đề, tức là mẹ chồng của cô bị bệnh, phải đi vào bệnh viện, nhưng mà chồng của cô, tức là con trai của bà cụ, không màng tới, ưa cờ bạc, ham cờ bạc nên không quan tâm đến mẹ mình. Người mẹ này đau lòng, quá đau lòng, nên đã từ lầu 13 nhảy xuống. Bây giờ chúng ta mời nữ sĩ Hứa tiếp tục câu chuyện này.

(43:09) (Tiếng Anh)

(44:15) Sau khi một tình cảnh hết sức bi thảm xảy ra như vậy, vợ chồng họ đều vô cùng đau lòng, vốn dĩ muốn đi đến nghĩa trang để tảo mộ, thì có một vị xuất gia nói với họ “Quý vị đừng có đi, người đó có tâm sân hận mạnh như vậy, người tự sát, sẽ không có ích cho quý vị, sẽ mang bất hạnh đến cho quý vị”. Nữ sĩ Hứa Triết đột nhiên liền nói “Đợi một chút, tôi có một cách”. Chúng ta nghe tiếp nữ sĩ Hứa có cách gì.

(44:50) (Tiếng Anh)

(45:58) Tình thương là tình cảm mạnh nhất, tình thương có thể hóa giải tất cả oán hận, nếu như các bạn muốn, chúng tôi có thể cùng các bạn đến mộ phần của mẹ các bạn, sau đó nói rằng “Mẹ ơi, con yêu mẹ, mẹ ơi, con yêu mẹ!”, chúng ta có thể hóa giải sự oán hận của người mẹ, tại vì sao? Bởi vì không có bất kì điều gì mạnh mẽ hơn tình thương, tình thương có thể hóa giải tất cả. Cho nên họ thật sự đã đi rồi. Sau khi qua đó rồi, đôi vợ chồng này đã hết sức, không còn đau lòng như vậy nữa, đồng

ĐẠO NHÂN SINH VUI VẺ TỰ TẠI CỦA CÔ HỨA TRIẾT TRĂM TUỔI
PHÒNG VẤN NỮ SĨ HỨA TRIẾT

thời cảm thấy một cục đá lớn trong tâm cuối cùng cũng buông xuống được, có thể giải tỏa được sự nghi hoặc trong nhiều năm, gánh nặng trong nhiều năm như vậy. Hết sức cảm ơn sự bố thí vô úy của nữ sĩ Hứa.

(47:05) (Tiếng Anh)

(47:54) Cuối cùng họ cũng tìm được sự yên tĩnh trong tâm hồn, từ đó họ có thể yêu thương mẹ mình, và tin rằng mẹ họ ở nơi chín suối cũng có thể tha thứ cho họ, vì thế họ hết sức vui sướng.

(48:09) (Tiếng Anh)

(48:51) Cô ấy nói “Tiếng Trung của tôi không tốt lắm, anh phải giúp tôi”.

(48:56) (Tiếng Anh)

(49:25) Có một lần tôi đi thăm một cụ già, tôi thường cho họ thức ăn, có một lần tôi đi thăm một cụ già, cửa mở hé hé, bên trong cũng không có đèn, tôi đã bước vào, có ánh đèn sáng sáng, tôi thấy cụ già đang nằm dưới đất, rất thối, bốc mùi rất thối, dưới đất rất bẩn, vì cụ ấy đang nằm dưới đất, đại tiểu tiện đều ở ngay dưới đất, không có thức ăn. Tôi hỏi “Cụ ơi, sao cụ lại nằm dưới đất?”. Cụ nói “6 ngày trước đây tôi bị ngã không ngồi dậy được”, rất hôi thối, tôi đã giúp cụ lau rửa, dọn dẹp lại phòng cho sạch sẽ. Tôi nói để tôi đi mua thức ăn cho cụ ăn, cụ nói “Được”. Tôi đi mua thức ăn, đồng thời tôi gọi điện đến bệnh viện gọi y tá đến đưa cụ đi bệnh viện, bởi vì cụ đang sốt. Khi y tá đến rồi, tôi nói “Cụ ơi, để tôi đưa cụ đi

ĐẠO NHÂN SINH VUI VẺ TỰ TẠI CỦA CÔ HỨA TRIẾT TRĂM TUỔI
PHÒNG VẤN NỮ SĨ HỨA TRIẾT

bệnh viện”. Cụ nói “Tôi không đi bệnh viện, người ta đi bệnh viện là sẽ đi chết, tôi không muốn đi”. Tôi nói “Cụ ơi, bên ngoài có rất nhiều em bé đang ca hát, chúng ta đi coi các em ca hát nhé!”. Cụ nói “Được được”. Cụ đã không ăn mấy ngày rồi, rất mệt rất mệt, tôi đưa cụ đến bệnh viện nhưng cụ không biết, có lúc gạt người cũng là chuyện tốt.

(51:37) Đưa cụ đến bệnh viện, lau rửa cho cụ sạch sẽ, tìm một giường trống cho cụ ngủ trên đó. Tôi nói “Tôi về nhà nhé!”, cụ nói “Đừng rời xa tôi”, rồi nắm lấy tay tôi không cho tôi đi, tôi nói “Tôi đi ăn cơm, tôi chưa ăn cơm, tôi đi ăn một chút”. Cụ nói “Cô nhất định phải quay lại”, tôi nói “Tôi nhất định sẽ quay lại, tôi đi ăn cơm một chút, tôi đói bụng lắm rồi”. Cụ nói “Được được”. Tôi liền quay về nhà. Ngày hôm sau, hơn 7 giờ, 7 giờ hơn, vì 9 giờ họ mới cho vào thăm bệnh nhân, 7 giờ tôi đã đi rồi, vì tôi muốn mau mau xem cụ như thế nào, khi đi vô thì giường của cụ trống không, đang nằm một người khác, không phải cụ. Tôi hỏi “Y tá, bạn của tôi đâu rồi? Bạn của tôi đang ở đâu?”. Cô ấy lấy ra một tờ giấy cho tôi coi, lúc 2 giờ cụ đã ra đi rồi, về nhà rồi, đi lên trời rồi. Tôi nói “Tốt”, tôi rất là vui, không phải vì cụ ấy bỏ đi mất, vì khi cụ ấy ra đi, có người chăm sóc cụ, cụ được sạch sẽ, tôi rất là vui, khi mất thì tinh thần của cụ rất tốt, có người chăm sóc cụ, cụ được sạch sẽ. Cụ 106 tuổi, khi tôi đưa cụ đến bệnh viện, tôi hỏi “Cụ ơi, cụ bao nhiêu tuổi?”. cụ ấy nói “106 tuổi”, tôi tưởng cụ ấy già lắm lắm rồi, tôi đưa cụ đến bệnh viện đăng kí, y tá nói cụ ấy

ĐẠO NHÂN SINH VUI VẺ TỰ TẠI CỦA CÔ HỨA TRIẾT TRĂM TUỔI
PHÒNG VẤN NỮ SĨ HỨA TRIẾT

thật sự là 106 tuổi, cho nên cụ đã đúng.

(53:40) Cho nên sister nói có lúc gạt người cũng là việc tốt!

(53:47) (Tiếng Anh)

(54:24) Có nghĩa là brother Brown nói, ông cảm thấy, nữ sĩ Triết rất biết dùng phương tiện thiện xảo, tâm cô rất tinh tế, rất biết cảm nhận nỗi khổ của người khác, cô hoàn toàn biết được làm sao để giúp người ta giải quyết những sự dày vò trong nội tâm của họ. Có rất nhiều câu chuyện như vậy.

(54:49) (Tiếng Anh)

(54:57) Quý vị muốn nghe tiếng Anh hay tiếng Trung? Tiếng Trung.

(55:03) (Tiếng Anh)

(55:11) Cô sẽ dùng tiếng Quảng Đông và tiếng Hoa để nói.

(55:17) Có một lần....

(55:19) Tiếng Triều Châu được không?

(55:25) (Tiếng Triều Châu)

(56:26) “Tôi chỉ nghe hiểu vỗ tay và ca hát”.

(56:47) (Tiếng Anh)

(58:29) Lúc này sister đã dùng tiếng Triều Châu để kể một câu chuyện, có một hôm cô đi thăm một cụ già hơn 90 tuổi, thì nhìn thấy cụ già này cứ đang khóc, cô mới hỏi “Sao cụ lại khóc?”. Bà cụ nói “Chú của tôi qua đời rồi, tôi đau lòng quá, nên khóc”. Nhưng nữ sĩ Hứa không có

nói “Ôi cụ khóc đau lòng như vậy, để tôi lấy cho cụ ít khăn giấy rồi chúng ta cùng khóc”, thông thường chúng ta sẽ nói như vậy phải không? Phát hiện ra là khi chúng ta ở trên bục mà người ta khóc thì liền rất căng thẳng đem khăn giấy tới cho người ta lau. Nhưng nữ sĩ Hứa Triết không làm như vậy, cô đã nắm lấy tay bà cụ và nói “Nào, chúng ta cùng nhau hát nhé! Tôi sẽ hát một bài cho cụ nghe nhé, chúng ta cùng hát nhé!”. Bài hát mà cô hát là nhạc Quảng Đông, một bài hát Quảng Đông liên quan đến công phu, cô đã hát một bài tiếng Quảng Đông, lát nữa chúng ta mời cô Hứa Triết hát cho chúng ta nghe bài hát Quảng Đông này nhé!

(59:44) “Mọi người cùng hát”.

(59:46) “Mọi người cùng hát”.

(59:51) (Hát tiếng Quảng Đông)

(1:00:29) Đồng dao ở địa phương Quảng Đông rất là dễ thương, cho nên cô ấy hát thể này kết quả bà cụ đó cũng vỗ tay theo cô và hát theo cô, có gà con, có vàng bạc, có thuyền rồng, không biết còn có cái gì nữa, khiến bà cụ quên mất chú của mình đã vắng sanh rồi.

(1:00:53) (Tiếng Anh)

(1:00:57) Tức là bà cụ vui đến nỗi quên mất chú mình đã qua đời, đã kéo bà cụ thoát ra khỏi sự bi thương. Thật ra cô sống lâu như thế này rồi, đã gặp rất nhiều cảnh chết chóc. Tôi muốn nghe cô nói một chút về cái chết, về người thân của mình, nhất là chị cô, em gái cô, em trai cô, trong

ĐẠO NHÂN SINH VUI VẺ TỰ TẠI CỦA CÔ HỨA TRIẾT TRĂM TUỔI
PHÒNG VẤN NỮ SĨ HỨA TRIẾT

cùng một năm, năm 1973, đã lần lượt vãng sanh, đã lần lượt qua đời. Chúng ta muốn nghe nữ sĩ Hứa Triết khi đối mặt với những vấn đề này, vì có lúc cô đã giúp người khác khai giải...

(1:01:45) (Tiếng Anh)

(1:03:08) Tiếng Trung đi sister, tiếng Trung đi!

(1:03:17) Tôi đã nói tiếng gì? Tôi đã nói tiếng gì?

(1:03:22) Sister đã nói tiếng gì? Ha ha ha! Cụ nói tiếng Anh.

(1:03:26) Vậy tôi so sorry!

(1:03:28) (Tiếng Anh)

(1:03:44) Mẹ tôi, mẹ tôi 104 rồi, bà ấy đã muốn về nhà, để bà ấy về nhà, chị tôi, em trai em gái tôi, tất cả đã chạy lên đó rồi, sau này tôi sẽ lên thăm họ, tại sao phải buồn chứ, cứ để họ hoan hoan hỉ hỉ ở trên trời đi, mặc dù không có cà rem, nhưng cũng là một nơi rất tốt.

(1:04:33) Lúc này khi brother đang hỏi câu này, ông nói “Cụ ơi, cụ đã sống rất lâu rồi, đã gần 115 tuổi rồi!”. Lúc đó cô Hứa Triết nói “Tôi quên mất cái chết rồi, I forgot the die”.

(1:05:04) (Tiếng Anh)

(1:05:09) Bây giờ chúng ta đã nghe nhiều câu hỏi đáp trên bục như thế rồi, tôi tin là ở dưới bục cũng có rất nhiều vấn đề, bây giờ xin mời các bạn nêu ra vấn đề của mình. Nữ sĩ Hứa Triết là một bà cụ vô cùng có trí huệ, rất nhiều câu trả lời của cô khiến chúng ta không ngờ tới, ví dụ có

một lần quan viên ở Bộ Vệ sinh và Bộ Phúc lợi đến tham quan Viện dưỡng lão của cô, nhận thấy Viện dưỡng lão này vô cùng sạch sẽ. Có một quan viên này đã nói với cô “Ồ, nơi này thật là sạch sẽ, khi về già tôi có thể sống ở đây không?”. Cô đã nói thế nào, đã trả lời thế nào? Nữ sĩ Hứa nói rằng: “Ông có muốn khi ông về già vừa bệnh, vừa nghèo, vừa không có người thân chăm sóc?”. Bởi vì có rất nhiều người nói “Ồi chao, cô chăm sóc những người này thật là cực”, thật sự ra nếu như người bình thường thì ai lại muốn để người khác chăm sóc, cho nên một câu nói của sister đã khiến quan viên đó rất thẹn thùng, cơ hội tốt như vậy...

(1:06:35) (Tiếng Anh)

(1:06:54) Có một người đến Viện dưỡng lão của tôi, nhìn thấy rất sạch sẽ, thấy mọi người rất vui vẻ. Ông nói “Khi về già tôi có thể đến đây không?”. Tôi nói “Điều kiện của tôi là ông không có con cái, không có người thân, không có tiền, không có nhà cửa cho ông ở, ông chịu không? Nhà cửa của ông vứt đi, tiền bạc vứt đi, con cái người thân đều vứt hết đi, ông có chịu không? Nếu ông chịu thì tôi hoan nghênh ông!” Ông ấy nói “Thôi không cần!”.

(1:07:46) Nếu như ông chịu vứt hết tài sản của mình, cô độc bơ vơ thì bất kì lúc nào tôi cũng hoan nghênh ông đến đây ở.

(1:07:57) (Tiếng Anh)

(1:08:03) Được không?

ĐẠO NHÂN SINH VUI VẺ TỰ TẠI CỦA CÔ HỨA TRIẾT TRĂM TUỔI
PHÒNG VẤN NỮ SĨ HỨA TRIẾT

(1:08:08) “Các bạn hỏi”.

(1:08:12) “Có ai hỏi không?”.

(1:08:44) “Kính chào nữ sĩ Hứa Triết, hết sức vinh hạnh có thể được gặp cô ở Malaysia, tôi đến từ một trường trung học ở thành phố Côn Minh tỉnh Vân Nam đại lục, và trong trường học của tôi, giáo trình cấp 2, ở đại lục là dạy tư tưởng chính trị, vì họ muốn giáo dục thanh thiếu niên nên đã nhắc đến một người đã được nhận giải Nobel hòa bình, là nữ tu sĩ Teresa, và ở trên mạng tôi đã coi được video của nữ sĩ Hứa Triết, vô cùng cảm động, tôi muốn hỏi là nữ sĩ Hứa Triết có muốn nhận được giải thưởng Nobel Hòa bình không? Xin cảm ơn!”.

(1:09:47) (Tiếng Anh)

(1:09:58) “Một câu hỏi rất dài”.

(1:10:02) “Nhưng rất có tư chất phải không? Câu hỏi này do một giáo viên dạy tư tưởng chính trị ở trường cấp 2...”.

(1:10:13) (Tiếng Anh)

(1:10:51) “Không phải chuyện đùa”.

(1:10:55) “Không phải chuyện đùa đâu”.

(1:10:58) (Tiếng Anh)

(1:11:35) Tôi không muốn nhận phần thưởng, vì nhận phần thưởng thì người ta nói rất nhiều lời, tôi không muốn, tôi muốn yên tĩnh tròn trong nhà của mình mà ăn kem của tôi.

ĐẠO NHÂN SINH VUI VẺ TỰ TẠI CỦA CÔ HỨA TRIẾT TRĂM TUỔI
PHÒNG VẤN NỮ SĨ HỨA TRIẾT

(1:11:58) Còn đọc sách, bà cụ rất thích đọc sách.

(1:12:03) (Tiếng Anh)

(1:12:15) Cô nói cô không cần giải thưởng Nobel. Cô nói cô muốn ở nhà nghỉ ngơi, ăn kem một cách âm thầm, không cần giải Nobel.

(1:12:29) (Tiếng Anh)

(1:13:39) Brother Brown nói, tháng 8, tháng 8 năm ngoái, chính phủ Singapore đã ban tặng giải thưởng “Minh tinh phục vụ cộng đồng” cho nữ sĩ Hứa, thật ra nữ sĩ Hứa đối với những giải thưởng này không hề cảm thấy như thế nào, cô nói “Điều quan trọng nhất là những huynh đệ bị đói của tôi có thức ăn để ăn”.

(1:14:19) (Tiếng Anh)

(1:15:20) Có người hỏi tôi có bao giờ nóng giận không, tôi nói, vì họ đều là người rất nghèo, họ không có cơm ăn, tôi đem thức ăn cho họ ăn, tôi cho họ thức ăn họ sẽ không mắng tôi đâu.

(1:15:43) (Tiếng Anh)

(1:15:58) Có nghĩa là họ đều yêu tôi, sao có thể giận tôi được, không có cơ hội giận tôi, họ không có cơ hội giận tôi, cho nên tôi cũng chưa bao giờ có cơ hội tức giận, vì tôi luôn yêu họ.

(1:16:14) (Tiếng Anh)

(1:16:25) Được, câu hỏi tiếp theo?

(1:16:29) Tôi không muốn có cơ hội tức giận.

ĐẠO NHÂN SINH VUI VẺ TỰ TẠI CỦA CÔ HỨA TRIẾT TRĂM TUỔI
PHÒNG VẤN NỮ SĨ HỨA TRIẾT

(1:16:37) Tôi không muốn có cơ hội tức giận.

(1:16:50) Câu hỏi tiếp theo? Nếu không có vấn đề gì nữa thì về nhà thôi!.

(1:17:01) Kính chào sister Hứa Triết. Có một vấn đề muốn thỉnh giáo cô, trong cuộc đời dài đằng đẵng của cô, cô có gặp việc gì không như ý không, hoặc là có gì trắc trở không, hoặc là trong những lúc không thuận lợi, cô đã đối mặt như thế nào? Xin cảm ơn!

(1:17:32) (Tiếng Anh)

(1:18:21) “Tôi quên mất rồi”.

(1:18:24) (Tiếng Anh)

(1:18:32) “Tôi không biết nói, tiếng Hoa của tôi không tốt lắm”.

(1:18:42) (Tiếng Anh)

(1:18:54) “Để tôi giúp một chút”.

(1:18:56) (Tiếng Anh)

(1:18:59) Nữ sĩ Hứa hết sức khiêm tốn, cô nói tiếng Trung của cô không tốt lắm, cho nên chúng ta giúp đỡ một chút. Vấn đề là cô có gặp phải những việc không như ý không? Khi gặp phải thì cô đã giải quyết như thế nào? Nữ sĩ Hứa nói, “Không có gì, tận tâm tận lực là được rồi, làm hết sức là được rồi, try all your best!”.

(1:19:28) (Tiếng Anh)

(1:20:29) Có một người tới chỗ đó rồi luôn làm phiền người khác.

ĐẠO NHÂN SINH VUI VẺ TỰ TẠI CỦA CÔ HỨA TRIẾT TRĂM TUỔI
PHÒNG VẤN NỮ SĨ HỨA TRIẾT

Sau đó tôi chỉ nói “Tôi đưa cụ đến một căn phòng, ở một mình cụ, rất là tốt, phòng số 1, tôi đưa cụ tới chỗ đó, đây là chỗ người chết đây, căn phòng đó trống không, không có người, tôi đưa cụ qua đó, chết là cái chắc rồi, tôi đưa cụ qua đó, đợi người nhà của cụ đến đón cụ về, phòng trống số 1, cụ không cần trả tiền, tôi đưa cụ qua đó, tôi cho một mình cụ ở đó phòng tốt số 1, phòng tốt nhất, không có ai làm phiền là tốt nhất, đưa cụ đi”. “Tôi muốn quay về, tôi muốn quay về”, tôi nói “Cụ ở đây được không? Tôi không thu tiền của cụ đâu, một mình cụ ở trong một căn phòng lớn, không có ai làm phiền cụ, cụ cũng không làm phiền ai”. “Tôi muốn quay về, tôi muốn quay về”. “Cụ đợi tới ngày mai coi thử ra sao, chắc cụ sẽ thích căn phòng đó lắm”. “Tôi muốn quay về, tôi muốn quay về”. Tôi nói “Nếu như tôi đưa cụ về, cụ có còn làm phiền người khác như trước đây không?”. Tôi không làm nữa đâu, không nữa đâu, không đâu! Tôi sẽ rất ngoan, tôi rất ngoan”. Tôi nói “Nếu cụ còn làm phiền người khác thì ngay lập tức tôi sẽ đưa cụ lại đây”. “Được được, tôi muốn quay về, tôi muốn quay về”. Đưa cụ ấy về, rất ngoan, không có vấn đề gì.

(1:22:28) (Tiếng Anh)

(1:23:37) Sau đó cụ không dám làm phiền người khác nữa, người khác cũng nhìn thấy ánh mắt của cụ ấy, nơi tôi đưa đi là nơi của người chết đây, người khác cũng không dám gây phiền phức nữa.

(1:23:55) (Tiếng Anh)

ĐẠO NHÂN SINH VUI VẺ TỰ TẠI CỦA CÔ HỨA TRIẾT TRĂM TUỔI
PHÒNG VẤN NỮ SĨ HỨA TRIẾT

(1:24:02) Tức là có một lần ở trong Viện dưỡng lão của họ, có một cụ già thường hay làm phiền người khác, cả viện đều bị cụ làm cho đất trời nghiêng ngửa, cuối cùng thấy không xong chuyện, nữ sĩ Hứa đã đưa cụ đến khách sạn Số 1, thật ra là đang gạt người, không phải có thật, đó là nơi nào? Là nơi để tử thi. Đi đến nơi đó rồi, cụ già đó liền nói “Tôi muốn quay về, tôi muốn quay về”, nữ sĩ Hứa nói “Không sao đâu, chỗ này rất là tốt, chỗ này rất tốt”, cụ già đó vẫn cứ “Tôi muốn quay về, tôi muốn quay về”. Từ đó về sau cụ không dám làm phiền người khác nữa, hơn nữa lại còn đi nói khắp nơi, mấy người coi chừng nhé, mấy người đừng tự chuốc lấy phiền phức nhé, nếu không sẽ phải đến căn phòng số 1 đó đấy! Từ đó về sau không còn vấn đề gì nữa.

(1:24:53) Cho nên chúng ta thấy được sự thiện xảo phương tiện của nữ sĩ Hứa. Và nữ sĩ Hứa mặc dù cần kiệm như vậy, quý phước như vậy, vì muốn chăm sóc người nghèo, mà cô đã từng nói rằng “Chăm sóc người nghèo là trách nhiệm của tôi”, nhưng mà phước báo của nữ sĩ Hứa thì càng ngày càng lớn.

(1:25:10) (Tiếng Anh)

(1:26:12) Những việc nên làm thì tôi đều làm, ngoan ngoãn mà làm!

(1:26:27) (Tiếng Anh)

(1:26:41) Tức là, câu chuyện của nữ sĩ Hứa Triết, cô chưa từng nghĩ đến việc phải có thù lao gì đó, cô chỉ cống hiến như vậy, chưa bao giờ

nghĩ đến chuyện phước báo, phước khí gì. Nhưng chúng ta biết là cô tâm tưởng sự thành, khi không còn dầu thì sẽ có người đưa dầu đến, không có gạo thì sẽ có người đưa gạo đến, phước báo của cô càng ngày càng lớn. Nhưng nữ sĩ Hứa Triết nói “Tôi chưa bao giờ nghĩ đến việc này, tôi chỉ nghĩ đây là một trách nhiệm, là những việc tôi nên làm, việc tôi nên làm mà thôi, chưa bao giờ nghĩ đến tôi có những báo đáp gì, hoặc là tôi có những báo ứng tốt đẹp gì, tôi chưa bao giờ nghĩ đến những việc đó, đây là việc mà tôi nên làm.

(1:27:28) Câu hỏi tiếp theo?

(1:27:42) (Tiếng Anh)

(1:28:48) Câu hỏi lúc này là, “Tôi vô cùng cảm động về tình thương và sự từ bi của nữ sĩ Hứa, xin hỏi nữ sĩ Hứa, cô đối với động vật thì như thế nào? Cô có phải là người ăn chay không?”.

(1:29:03) Nữ sĩ Hứa nói “Tôi là người ăn chay chuẩn mực, chưa bao giờ làm tổn thương đến bất kì loài vật nào, là người ăn chay 100%”.

(1:29:15) (Tiếng Anh)

(1:29:31) “Khi tôi còn nhỏ, bà ngoại của tôi sống ở ven biển, hàng ngày họ đi bắt cá, bắt những loài vật trong biển đem về nhà ăn. Bà đã nói “Cháu không ăn cá thì không khỏe được”. Tôi nói “Cháu không dám ăn cá, bởi vì bà giết cá, bản thân bà hưởng phước, nhưng bà hại cá khiến chúng rất đau, cháu không muốn”. Bà cứ nói “Ăn ăn ăn, không ăn thì

ĐẠO NHÂN SINH VUI VẺ TỰ TẠI CỦA CÔ HỨA TRIẾT TRĂM TUỔI
PHÒNG VẤN NỮ SĨ HỨA TRIẾT

không lớn được”. Tôi chỉ ăn một chút xiu, toàn thân nổi mẩn đỏ, sau đó bà tôi chết rồi, tôi vẫn còn, nên tôi nói với mọi người, bà ngoại của tôi ăn cá nên chết mất rồi, tôi không ăn cá nên tôi còn sống, cho nên ăn cá là không đúng!”.

(1:30:36) Tức là trước đây mẹ cô bắt cô ăn cá, cô nói, “Mọi người coi, mọi người ăn cá, bà ngoại cũng ăn cá, nên đã cùng bà ngoại đi ngủ rồi, tôi thì còn lại đây, đi ngủ tức là vãng sanh rồi. Nhưng tôi không ăn cá, tôi ăn chay nên vẫn còn sống”.

(1:30:56) (Tiếng Anh)

(1:31:38) Mỗi buổi sáng sau khi thức dậy, tôi ăn một quả trứng gà sống, ăn xong rồi, lòng trắng trứng ở bên trong đó, lòng trắng trứng, tôi quẹt lên mặt... Có người nói với tôi “Cô đừng có làm như vậy, trong cơ thể cô sẽ có nhiều độc tố đấy”, tôi nói “Tôi rất thích độc tố, tôi đem mấy độc tố đó quẹt lên mặt, tôi vẫn chưa bị chết nè”.

(1:32:25) (Tiếng Anh)

(1:33:09) Bí quyết làm đẹp của nữ sĩ Hứa Triết thì ra là lòng trắng trứng gà, sau khi ăn xong trứng gà sống thì cô lấy lòng trắng trứng bên trong vỏ trứng quẹt lên mặt, đây là bí quyết làm đẹp của cô ấy.

(1:33:22) Thời gian trôi qua thật là nhanh!

(1:33:24) (Tiếng Anh)

(1:34:02) Đây là một trọng điểm, cô dặn dò mọi người là, nếu như

ĐẠO NHÂN SINH VUI VẺ TỰ TẠI CỦA CÔ HỨA TRIẾT TRĂM TUỔI
PHÒNG VẤN NỮ SĨ HỨA TRIẾT

sau khi các bạn đập vỡ trứng ra mà nhìn thấy lòng đỏ trứng bị vỡ rồi thì đừng có ăn, vì lòng đỏ trứng bị vỡ thì cái trứng này không còn tốt nữa, cho nên quả trứng sống này, lòng đỏ trứng phải còn nguyên thì trứng mới tốt, cô rất là quan tâm đến chúng ta, nếu không chúng ta nghe xong liền mau mau mỗi sáng đều ăn 1 quả trứng gà sống.

(1:34:31) (Tiếng Anh)

(1:34:37) Và cô nói là chúc phúc các bạn.

(1:34:44) Thời gian trôi qua rất nhanh!

(1:34:48) (Tiếng Anh)

(1:35:18) Một câu hỏi cuối cùng!

(1:35:20) (Tiếng Anh)

(1:35:26) Một câu hỏi cuối cùng!

(1:35:37) Kính chào nữ sĩ Hứa Triết, em là một giáo viên đến từ một trường học Hy vọng ở Nội Mông Trung Quốc, hôm nay lần đầu tiên em nghe được những nội dung khiến em rất cảm động. Câu hỏi em muốn thỉnh giáo là, nếu là người như em mà muốn học theo tình thương của cô đồng thời đem tình thương này phân phát đến những em nhỏ mà em sẽ đối diện. Đối với một giáo viên như vậy, cô muốn dạy em điều gì nhất? Có thể khai mở, chỉ đạo điều gì cho em? Học được giống như cô vậy. Xin cảm ơn!

(1:36:19) (Tiếng Anh)

ĐẠO NHÂN SINH VUI VẺ TỰ TẠI CỦA CÔ HỨA TRIẾT TRĂM TUỔI
PHÒNG VẤN NỮ SĨ HỨA TRIẾT

(1:37:17) “Cô cứ làm như vậy tức là đã thương yêu các em rồi!”.

(1:37:26) Cứ như vậy là đã thương các em rồi!

(1:37:29) Đừng mắng các em!

(1:37:36) Cứ đi làm, cứ thương yêu các em! Không cần nói, cứ đi làm!

(1:37:44) (Tiếng Anh)

(1:37:50) Cô luôn lấy hành động làm chủ chốt, tức là “bây giờ, bây giờ, bây giờ”.

(1:37:57) Hình như phía sau còn 2 người! Có được không? Nào chúng ta... Mọi người nói vẫn được!

(1:38:09) (Tiếng Anh)

(1:38:23) Xin chào nữ sĩ Hứa Triết! Câu đầu tiên em muốn hỏi là tại sao cô lại thích ăn kem như vậy? Những người bạn trong Viện dưỡng lão của cô đều có kem để ăn sao? Câu hỏi thứ hai là, chúng em ở đại lục cũng đang học theo tinh thần của cô, cũng làm những Viện dưỡng lão công ích...

(1:38:49) (Tiếng Anh)

(1:38:57) Cô ấy nói để trả lời câu thứ nhất của bạn trước...

(1:39:02) Đừng hỏi nhiều như vậy, không biết nên trả lời anh như thế nào, nên trả lời thế nào. Tôi trả lời anh câu 1 trước. Câu hỏi thứ nhất?

(1:39:15) (Tiếng Anh)

ĐẠO NHÂN SINH VUI VẺ TỰ TẠI CỦA CÔ HỨA TRIẾT TRĂM TUỔI
PHÒNG VẤN NỮ SĨ HỨA TRIẾT

(1:39:26) Kem ăn rất là ngon, đặc biệt ngon, tôi sẽ không chia cho anh ăn đâu!

(1:39:49) (Tiếng Anh)

(1:39:54) Câu hỏi thứ hai là, chúng em ở đại lục cũng đang học theo tinh thần của cô, cũng làm những Viện dưỡng lão công ích, về phương diện này xin cô cho chúng em những kinh nghiệm và sự chỉ đạo quan trọng nhất. Xin cảm ơn!

(1:40:12) (Tiếng Anh)

(1:40:44) Các anh xây Viện dưỡng lão rất lớn, thì các anh phải có giường cho các cụ ngủ, đồng thời cũng phải có người chăm sóc các cụ, những điều này phải chuẩn bị tốt, thì có thể mở viện rồi.

(1:41:19) Không có việc gì làm khó được cô ấy phải không? Cô nói các anh xây Viện dưỡng lão rất lớn...

(1:41:27) (Tiếng Anh)

(1:41:33) Cô nói rất là đơn giản, anh cứ xây một Viện dưỡng lão rất lớn, đem giường vô trong đó, có người chăm sóc các cụ, thì các anh sẽ mở được Viện. Và đồ đạc cũng đưa vô đó thì có thể bắt đầu dưỡng lão được rồi.

(1:41:56) (Tiếng Anh)

(1:41:59) Bắt đầu từ ngày mai.

(1:42:08) Các bạn đang ở hội trường, và ở ngoài hội trường, sự hóm

ĐẠO NHÂN SINH VUI VẺ TỰ TẠI CỦA CÔ HỨA TRIẾT TRĂM TUỔI
PHÒNG VẤN NỮ SĨ HỨA TRIẾT

hình nhưng đầy hàm ý lúc này của một người trẻ tuổi, một người thanh niên 113 tuổi, đã cho chúng ta rất nhiều gợi mở. Thật sự rất muốn nói chuyện tiếp, nhưng thời gian trôi qua như bay, nữ sĩ Hứa nói, thời gian đã trôi qua như bay thì tôi cũng phải bay về nhà rồi, fly home to, vậy chúng ta, trên đời không có bữa tiệc nào không tàn, nhưng tuyệt đối không phải kết thúc, đây chỉ là một sự khởi đầu, cho nên ở đây trước hết chúng ta cảm ơn sự chia sẻ đầy trí tuệ của nữ sĩ Hứa Triết. Chúng ta cũng hết sức cảm ơn tiên sinh Lưu Trung Nghĩa, brother Brown, tối hôm nay đã truyền lời lại giúp chúng ta.

(1:43:25) (Tiếng Anh)

(1:43:40) Bây giờ chúng tôi xin mời chủ tịch trung tâm, nữ sĩ Hoàng Thu Ngân, lên bục trao tặng quà kỉ niệm.

(1:44:14) Họ nói, vô cùng cảm ơn mọi người!

(1:44:22) Và bây giờ, chương trình tối hôm nay tôi sẽ trao lại cho người dẫn chương trình của đại hội, xin cảm ơn!

(1:46:31) Vâng, xin mời mọi người ngồi! Vô cùng cảm ơn sister Hứa Triết, brother Brown đã đem lại cho chúng ta nhiều niềm vui, nhiều sự cảm động như vậy. Cũng chính vì tình thương này đã bầu bạn với cuộc đời của rất nhiều người, sanh ra rất nhiều thay đổi, đem đến rất nhiều sắc màu tươi đẹp cho rất nhiều cuộc đời. Vô cùng vô cùng cảm ơn, chúng ta dùng tràng pháo tay nồng nhiệt để cảm ơn nữ sĩ Hứa Triết và tiên sinh

ĐẠO NHÂN SINH VUI VẺ TỰ TẠI CỦA CÔ HỨA TRIẾT TRĂM TUỔI
PHÒNG VẤN NỮ SĨ HỨA TRIẾT

Lưu Trung Nghĩa. Buổi giao lưu tối hôm nay sắp kết thúc, chúng ta xin mời thầy Thái lên phát biểu tổng kết cho chúng ta, xin mời thầy!

(1:47:28) Kính chào nữ sĩ Hứa Triết, tiên sinh Lưu, kính chào các vị khách quý, các vị trưởng bối, xin chào các bạn, xin chào mọi người!

Tục ngữ nói rất hay, trăm nghe không bằng một thấy, chúng ta thật sự nhìn thấy một vị trí giả, một vị trưởng bối, cuộc đời của cô có thể có lợi ích như vậy. Và hôm nay chúng ta cũng biết, một thân phận quan trọng khác của nữ sĩ Hứa Triết là bang chủ Cái Bang.

Mọi người biết là, khi chúng ta coi phim kiếm hiệp, khi đọc phim kiếm hiệp, giới công phu nhất đều là bang chủ Cái Bang, cho nên thật sự là danh bất hư truyền, trí huệ cuộc đời của cô đã cho chúng ta rất nhiều rất nhiều khai mở.

(1:48:43) Chúng ta ngày nay có thể gặp mặt nữ sĩ Hứa Triết, đây là một duyên phận rất quý hiếm, lão tổ tiên chúng ta nói, không nói thủy chung, nói chung thủy, nói thủy chung có nghĩa là duyên phận này kết thúc rồi, nói chung thủy có nghĩa là duyên phận này mới bắt đầu, tại sao là bắt đầu? Bởi vì chúng ta quý trọng những trí huệ và khai mở của nữ sĩ Hứa Triết dành cho chúng ta, cho nên tinh thần này của cô, từ nay về sau sẽ sống mãi trong tâm chúng ta, cũng giống như cô giáo Nội Mong lúc nãy đã hỏi một câu rất là hay “Sau này em phải thương yêu học trò của mình như thế nào?”.

ĐẠO NHÂN SINH VUI VẺ TỰ TẠI CỦA CÔ HỨA TRIẾT TRĂM TUỔI
PHÒNG VẤN NỮ SĨ HỨA TRIẾT

(1:49:35) Tôi tin là nữ sĩ Hứa Triết đã cho cô một câu trả lời rất hay “Mau mau đi thương yêu, đừng mắng các em, đừng đánh các em, phải thương các em cho tốt”. Và nữ sĩ Hứa Triết của chúng ta, đơn vị mà cô thành lập gọi là “Tâm liên tâm - Heart to heart”.

(1:50:03) Cho nên hôm nay nữ sĩ Hứa Triết đã dùng tâm chí thành của cô nói với chúng ta rất nhiều trí huệ nhân sinh, tôi tin là cái tâm này cũng đã truyền đến trong tâm mỗi một người chúng ta.

(1:50:17) Và những lời giáo huấn của tổ tiên thánh hiền nhân chúng ta để lại trong kinh điển đều là những điều họ đã thực sự làm được, đó không phải là lý luận, đó là sự hiển lộ chân thực của đức hạnh con người. Và cả đời nữ sĩ Hứa Triết của chúng ta đã thật sự làm được những điều trọng tâm trong giáo huấn của thánh nhân tam giáo Nho Thích Đạo.

(1:50:48) Ví dụ, Nho gia, “Khổng viết thành nhân, Mạnh viết thủ nghĩa”, điều quan trọng nhất là tấm lòng nhân nghĩa. Nữ sĩ Hứa triết, từ nhỏ, thậm chí đối với tất cả động vật đều có tâm nhân từ. Luôn giữ gìn được, cả đời đối với động vật, đối với tất cả sanh mạng, nhất là đối với những người khổ nạn nhất, cô luôn dốc hết sức mình để giúp đỡ.

(1:51:17) Khi thấy những người khổ nạn, cô tuyệt đối sẽ không khoanh tay đứng nhìn, mà sẽ dũng cảm làm việc nghĩa. Hơn nữa trong “Luận ngữ” chúng ta có nói rằng “Phu Tử chi đạo, trung thứ nhi dĩ hĩ”, trọng tâm của việc đối nhân xử thế của Phu Tử là đạo trung thứ. Chúng ta

ĐẠO NHÂN SINH VUI VẺ TỰ TẠI CỦA CÔ HỨA TRIẾT TRĂM TUỔI
PHÒNG VẤN NỮ SĨ HỨA TRIẾT

nhìn thấy, chữ “trung”, tận tâm tận lực, lúc này nữ sĩ Hứa Triết trả lời “Cô cứ tận tâm tận lực mà làm là đúng rồi”.

(1:51:51) Hình như cuộc đời phức tạp của chúng ta trong tâm của nữ sĩ Hứa Triết thoáng chốc là đã khai mở được, cho nên cuộc đời không phức tạp như vậy, rất đơn giản, chúng ta cứ làm loạn nó lên. Tận lực là đúng rồi, “không mong luôn như ý người, chỉ cầu không thẹn với lòng”. Nữ sĩ Hứa Triết nói “Lương tâm chính là tôn giáo của tôi, tình thương chính là tín ngưỡng của tôi”, thật là thái độ nhân sinh đơn giản biết mấy, xử thế như vậy thì thân tâm hết sức tự tại.

(1:52:34) Và lý tưởng của Khổng Tử là đại đồng thế giới, “đại đạo chi hành dã, thiên hạ vi công”, quả thật cuộc đời này nữ sĩ Hứa Triết chưa bao giờ nghĩ cho mình, niệm niệm đều nghĩ cho người khác.

(1:52:55) Cho nên cô đã nói “Cuộc đời là gì? Cuộc đời chính là tình thương”, rất đơn giản, nhưng lại nói hết sức sâu sắc, hết sức rõ ràng. Hơn nữa thủ tín hòa hợp, cho nên giáo huấn đại đồng, mỗi một người đều có thể làm được trong cuộc đời của mình.

(1:53:18) “Người không chỉ thương người thân của mình, không chỉ thương con mình, giúp người già được nương tựa, thanh niên được phát huy, trẻ nhỏ được trưởng thành, quan quả cô độc, những người phế tật, đều được nuôi dưỡng”.

(1:53:36) Mọi người đều rất quen thuộc. Tôi thấy lát nữa mọi người

chúng ta cùng hát “Lễ vận đại đồng thiên” để đưa tiễn nữ sĩ Hứa Triết, mọi người thấy có được không?

(1:53:50) Mỗi một người đều noi gương thì thế giới đại đồng sẽ không còn xa xôi. Giáo huấn của Lão Tử Đạo giáo của chúng ta “Thượng thiện nhược thủy”, nước lợi ích vạn vật mà không tranh.

(1:54:08) “Đạo đức kinh” sau cùng đã nói “Kí dĩ vi nhân kỉ dữ hữu. Kỉ dĩ dữ nhân kỉ dữ đa”, các bạn càng nghĩ cho người khác thì các bạn càng có nhiều. Lúc này nữ sĩ Hứa Triết đã nói, cô muốn cho người ta muối thì muối liền đến, cô muốn cho người ta dầu thì dầu liền tới. Sự hiển lộ tánh đức của cô, phước báo của cô sẽ rất lớn.

(1:54:38) Đây là cảnh giới thù thắng chiêu cảm được nhờ vào sự bố thí, thương người, đây gọi là “chí thành cảm thông”, những thứ cô cần chỉ cần là đem đi giúp người thì tự nhiên sẽ đem tới cho cô.

(1:54:54) Và Lão Tử nói ba bảo bối cuộc đời “Một là từ, hai là kiệm, ba là không dám ở trước thiên hạ”. Một là nhân từ, nữ sĩ Hứa Triết đã biểu diễn cho chúng ta xem, hai là cần kiệm, nữ sĩ Hứa Triết nói rằng quần áo của cô đều là nhặt ra từ trong thùng rác, cô chưa bao giờ tiêu xài tiền, cô nói nếu như cô đi hưởng thụ thì đó là đã xài tiền của anh chị em cô, cho nên cả vũ trụ đều là nhà của cô, tất cả mọi người đều là anh chị em của cô. Đây là từ, cũng là cần kiệm.

(1:55:46) Thứ ba là không dám ở trước thiên hạ, tức là hết sức lễ

nhường, khiêm nhường, không dám kể công. Singapore xưng cô là quốc bảo, người ta nói với cô “Ồ, cô là quốc bảo đấy”, cô nói “Không đâu, tôi chỉ là một người nữ biết quét nhà, thích làm việc mà thôi”.

(1:56:10) Các bạn coi ngôn ngữ mộc mạc biết mấy, và từ thân giáo của vị trưởng bối này chúng ta cảm nhận được chúng ta đã làm được gì đáng để ngạo mạn, đáng để kể công, cô đã cống hiến cho nhiều người trong thiên hạ như vậy nhưng lại không hề kể công, hơn nữa cô cảm thấy đó là những việc mình nên làm.

(1:56:40) Kể đó, nhìn từ Phật gia, từ bi vô bờ, trí huệ và từ bi, lúc này từ cuộc nói chuyện với nữ sĩ Hứa Triết chúng ta đều cảm nhận hết sức sâu sắc, Phật gia nói, không tham không sân không si, nữ sĩ Hứa Triết nói “Không có phiền não, không có bi thương”, tại sao? Bởi vì cô chưa từng cầu xin người khác điều gì, vì cô không có mong cầu nên không có phiền não và đau khổ do cầu không được.

(1:57:25) Cho nên đoạn này đã giải quyết được phiền não của chúng ta, sẽ không bị bệnh trầm cảm nữa, phải không? Nữ sĩ Hứa Triết nói “Tôi tận hưởng mỗi một ngày của tôi, tôi tận hưởng mỗi giây phút của tôi, để cống hiến, để thương yêu, cho nên tôi không bi thương”.

(1:57:47) Câu nói này thật đơn giản. Các bạn có muốn cuộc đời mình ngày càng nhẹ nhàng không? Muốn phải không? Ý giáo phụng hành là đúng rồi! Hơn nữa không sân, không nổi nóng nhé! Nữ sĩ Hứa Triết nói

ĐẠO NHÂN SINH VUI VẺ TỰ TẠI CỦA CÔ HỨA TRIẾT TRĂM TUỔI
PHÒNG VẤN NỮ SĨ HỨA TRIẾT

“Nổi nóng rồi 3 ngày cũng không điều chỉnh lại được”, 3 ngày là do nữ sĩ Hứa Triết nói, còn chúng ta thì 1 tuần cũng chưa chắc đã điều chỉnh lại được, như vậy thật là lãng phí cuộc đời của chúng ta.

(1:58:14) Hơn nữa nổi nóng sẽ hại gan, “thân tổn hại, cha mẹ lo”, người nổi nóng là người bất hiếu, chúng ta tu thân trước hết phải bắt đầu làm từ hiếu đạo, từ việc quý trọng thân tâm của mình. Và việc tu học trong Phật gia chúng ta quan trọng nhất là phải phá ngã chấp, phải buông bỏ tự tư tự lợi.

(1:58:42) Cũng như trong Kinh Kim Cang nói “Vô ngã tướng, vô nhân tướng, vô chúng sanh tướng, vô thọ giả tướng”, “vô ngã tướng”, trước giờ không nghĩ cho mình, “vô ngã tướng”, “vô nhân tướng, vô chúng sanh tướng”, bất kì ai cũng là anh chị em của cô, cô không phân biệt, bình đẳng đối đãi, đây là “vô nhân tướng, vô chúng sanh tướng”.

(1:59:09) Có một lần, thủ tướng Singapore mời nữ sĩ Hứa Triết đi ăn cơm, kết quả cô ăn mặc giống như lúc bình thường vậy, người ta nói “Sao cô không sửa soạn một chút, mặc như vậy mà đi luôn sao?”. Cô nói “Tôi đối với người nghèo như vậy, tôi đối với...”.

(1:59:40) Thủ tướng phải không? “Tôi đối với tổng thống cũng như vậy”, ồ, thật sự là tâm bình đẳng đã hiện tiền. Kế tiếp, “vô thọ giả tướng”, cô đã buông bỏ việc sanh tử, cô nói “Tôi không biết, tôi quên mất cái chết rồi”, sống mỗi một ngày đều tận tâm tận lực mà cống hiến cho người

ĐẠO NHÂN SINH VUI VẺ TỰ TẠI CỦA CÔ HỨA TRIẾT TRĂM TUỔI
PHÒNG VẤN NỮ SĨ HỨA TRIẾT

trong thiên hạ.

(2:00:05) Cho nên chúng ta cảm nhận được, giáo huấn của Nho Thích Đạo, không phải lý luận nhé, là điều mà mỗi một người đều có thể thực hành trong cuộc sống của mình.

(2:00:17) Cho nên mỗi một người chúng ta cũng kì vọng sau ngày hôm nay có thể kế tục được tình thương của nữ sĩ Hứa Triết đến với những người xung quanh, khiến tình thương của nữ sĩ Hứa Triết không ngừng mở rộng ra thế giới, khiến thế giới ngày càng hòa bình, khiến nhân loại chúng ta có thể thật sự tận hưởng được cuộc đời hạnh phúc, an tường. Cảm ơn mọi người!

(2:00:52) Vâng, cảm ơn, cảm ơn lời phát biểu của thầy Thái. Vì lí do thời gian, hôm nay buổi giao lưu với nữ sĩ Hứa Triết của chúng ta tạm dừng ở đây. Cũng như lời thầy vừa nói “Đại đạo chí giản”, hãy để chúng ta đi làm, để tình thương này, để sự biết ơn được mở rộng ra, đem sự cảm động này mà thực hành trong cuộc sống của chúng ta. Sau cùng chúng ta dùng tràng pháp tay nồng nhiệt để đưa tiễn... Ồ xin đợi một chút!

(2:01:23) Nào, chúng ta cùng nhau hát, chúng ta cùng nhau hát sau đó tiễn đưa nữ sĩ Hứa Triết.

(2:01:39) Xin tặng cô bài hát này!

(2:04:46) Xin cảm ơn! Cảm ơn!

(2:05:03) Cô ấy còn muốn hát!

ĐẠO NHÂN SINH VUI VẺ TỰ TẠI CỦA CÔ HỨA TRIẾT TRĂM TUỔI
PHÒNG VẤN NỮ SĨ HỨA TRIẾT

(2:05:13) Vâng, buổi giao lưu hôm nay của chúng ta đã kết thúc viên mãn trong sự hoan hỉ cảm động, chúng ta cùng cung tiễn nữ sĩ Hứa Triết và tiên sinh Lưu Trung Nghĩa. Xin cảm ơn mọi người một lần nữa!

(2:06:34) Ha ha ha!

Đạo nhân sinh vui vẻ tự tại của nữ sĩ Hứa Triết trăm tuổi

Cảm ơn các bạn đã đón xem!

Trung tâm giáo dục văn hóa Trung Hoa Malaysia